

ЛЕО́НТЬЕВ Олексій Олексійович (Леонтьев Алексей Алексеевич; 14. 01. 1936, Москва — 12. 08. 2004, там само) — російський психолінгвіст. Син [О. Леонтьєва](#). Доктор філологічних (1968) та психологічних. (1975) наук, професор (1976), академік Російської академії освіти (1992). Закінчив Московський університет (1958), де й працював від 1966: від 1998 — професор кафедри психології особистості. Основоположник психолінгвістичних досліджень у СРСР. Наукові зацікавлення: загальна психологія і психологія

мовлення, спілкування, методика викладання іноземних мов, загальне мовознавство, історія мовознавства, мовна політика в освіті, народи і мови Росії.

Основні праці

Психолінгвистика. 1967; Психолінгвистические единицы и порождение речевого высказывания. 1969; Язык, речь, языковая деятельность. 1969; Психология общения. 1974 (усі – Москва).

[О. С. Іщенко](#)

Бібліографічний опис:

Леонтьев Олексій Олексійович / О. С. Іщенко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-54341>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).